บทที่ 2

วิธีการวิจัย

วัสดุและอุปกรณ์การวิจัย

1. เครื่องทดสอบสมบัติการดึงยืด (Tensile Testing Machine) ยี่ห้อ Lloyd รุ่น 1000S พร้อมเลเซอร์สแกน (laserscan)
2. เครื่องตัดแผ่นฟิล์มยาง
3. เครื่องวัดความหนาแบบควบคุมความดันยี่ห้อ HEIDENHAIN รุ่น MT12 และ ส่วนที่อ่านผล (readout , VRZ counter)
4. เครื่องกวนน้ำยางชนิดปรับความเร็วรอบได้
5. ตู้อบอากาศร้อนมีพัดลมหมุนเวียนอากาศขนาด 40 x 60 x 80 cm^3 ผลิตโดยบริษัท Memmert
6. มีดตัดแผ่นฟิล์มยาง (Standard Die) สำหรับตัดยางเป็นรูปดัมเบล (Dumbbell Specimens) ชนิด DIE C ตามมาตรฐาน ASTM D-412-98a

สารเคมี

1. น้ำยางข้น 60 % ชนิดแอมโนเนียสูง(High Ammonia NR Concentrated Latex)จาก บริษัท จะนะน้ำยางข้น จำกัด อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา ที่มีคุณสมบัติตามมาตรฐาน ISO 2004-1979 (E) สำหรับการเตรียมน้ำยางพรีวัลคาไนซ์
2. นอร์มัลบิวธิลอะไครเลต เทคนิคัลเกรดของบริษัท Toagosei Chemind. จำกัด ประเทศญี่ปุ่น
3. น้ำตาลฟรุคโตส (D (-) Fructose) A.R Grade บริษัท Fluka Switzerland
4. น้ำตาลกลูโคส (D (+) Glucose anhydrous) A.R Grade บริษัท Fluka Switzerland
5. น้ำตาลซูโครส Commercial Grade บริษัท Ever Thai Agri – Produc Thailand
6. เทอธิวรี่บิวทิลไฮโดรเปอร์ออกไซด์ A.R Grade บริษัท Fluka Switzerland
7. โพแทสเซี่ยมไฮดรอกไซด์ (Potassium ydroxide, KOH) A.R Grade บริษัท Eka Nobel AB. Sweden
8. โทลูอีน (Toluene) A.R Grade บริษัท Labscan Asia Thailand

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ศึกษาเปรียบเทียบผลของสารเคมีแต่ละชนิดต่อการวัลคาไนซ์น้ำยางดำเนินการทดลองดังนี้

1.1 เตรียมน้ำยางธรรมชาติและสารเคมีสำหรับทำการวัลคาไนซ์

ในการเตรียมตัวอย่างยางซึ่งเป็นน้ำยางเนื่องจากมีปริมาณน้ำเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ดังนั้นจึงต้องมีการคำนวณในหน่วย phr ก่อนที่จะชั่งสารเคมีแต่ละชนิดในหน่วยเป็นกรัมโดยคำนวณจากปริมาณเนื้อยางแห้งที่อยู่ในน้ำยางหลังจากนั้นทุกหัวข้อจะดำเนินตามขั้นตอนดังต่อไปนี

1.1.1 การเตรียมน้ำยางธรรมชาติสำหรับทำการวัลคาไนซ์

ทำการเจือจางน้ำยางข้น 60% ด้วยสารละลายโพแทสเซี่ยมไฮดรอกไซด์เข้มข้น 0.5 % ให้น้ำยางมีปริมาณของแข็งทั้งหมด (TSC) เท่ากับ 50 % ซึ่งทำได้โดยการเติมสารละลายโพแทสเซียมไฮดรอกไซด์เข้มข้น 0.5% ปริมาณ 33 กรัม ลงในน้ำยางจำนวน 167 กรัม จะได้น้ำยางที่มีเนื้อยางแห้ง 100 กรัม หลังจากนั้นชั่งสารเคมีตามสูตรที่ได้กำหนดไว้ดังนี้

ตารางที่ 1 สูตรน้ำยางที่มีปริมาณสารเคมีเพียงชนิดเดียว

ส่วนผสม	สูตรที่				
(phr)	1	2	3	4	5
น้ำยาง	100	100	100	100	100
t-BHPO	1.0	-	-	-	-
n-BA	-	3.0	-	-	-
น้ำตาลฟรุคโตส	-	-	1.0	-	-
น้ำตาลกลูโคส	-	-	-	1.0	-
น้ำตาลซูโครส	-	-	-	-	2.0

1.1.2 ทำการกวนส่วนผสมน้ำยางให้เข้ากันด้วยเครื่องกวนน้ำยาง และเติมสารเคมีตามขั้นตอนดังนี้คือน้ำตาล t-BHPO อะไครเลต ตามลำดับสลับกันไปจนหมด โดยในระหว่างที่ทำการเติมสารเคมีนั้นให้กวนน้ำยางตลอดเวลา

1.1.3 กวนน้ำยางเป็นเวลา 30 – 40 นาที ทิ้งไว้ 24 ชั่วโมง แล้วทำให้เกิดการวัลคาไนซ์ที่อุณหภูมิที่กำหนดตามขั้นตอนการทดลองโดยการกวนนั้นจะทำการควบคุมอุณหภูมิด้วยอ่างควบคุมอุณหภูมิพร้อมกับการรีฟลักซ์ (reflux)

1.1.4 เมื่อครบกำหนดเวลา นำน้ำยางมากรองเอาฟองอากาศออก ทิ้งไว้ให้เย็นเพื่อให้ฟองอากาศในน้ำยางลอยตัวขึ้นมา

1.2 การเตรียมแผ่นฟิล์มยาง

1.2.1 นำน้ำยางที่ผ่านการผสมสารเคมีแล้วไปเทเป็นแผ่นฟิล์มในเพลทกระจก โดยใช้น้ำยางปริมาตร 40 มิลลิลิตร

1.2.2 ทิ้งไว้ประมาณ 1-2 วัน เพื่อให้ยางแห้งจากนั้นแกะออกจากเพลทนำฟิล์มยางที่ได้ไปแช่น้ำเป็นเวลา 24 ชั่วโมงแล้วนำไปตากให้แห้งที่อุณหภูมิห้องประมาณ 2 วัน

1.2.3 ใช้แป้งทาแผ่นยางให้ทั่วเพื่อป้องกันยางติดกัน จากนั้นนำไปอบที่อุณหภูมิ 80 °C เป็นเวลา 90 นาที

1.3 วิธีทดสอบคุณสมบัติทางกายภาพของแผ่นฟิล์มยาง

การทดสอบสมบัติทางกายภาพ วิธีการทดสอบโดยทั่วไปแบ่งได้เป็น 2 วิธีตามลักษณะของตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบ คือ

Method A ตัวอย่างเป็นรูปดัมเบล (dumbell)

Method B ตัวอย่างเป็นรูปวงแหวนที่ตัดจากแผ่นยาง

โดยทั่วไปผลจากการทดสอบทั้งสองแบบให้ค่าใกล้เคียงกัน ซึ่งในการทดลองนี้จะทำการทดลองเฉพาะ Method A เท่านั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบคือ เครื่องทดสอบสมบัติการดึงยืด ซึ่งมีส่วนประกอบ 4 ส่วน คือ

1. เครื่องทดสอบสมบัติการดึงยืด สามารถควบคุมการทำงานด้วยระบบของตัวเอง ใช้ทดสอบคุณสมบัติเชิงกลในด้านยืดดึง การทดสอบทุกชนิดกระทำที่อุณหภูมิห้อง ใช้ความเร็วในการทดสอบ 500 มม /นาที การคำนวณใช้ความยาวก่อนยืด (L_o) เท่ากับ 20 มม. ซึ่งเป็นระยะระหว่างหัวจับชิ้นงานซึ่งจะมี ตัวจับ (Grips) ที่จับยางเป็นแบบอัตโนมัติ (self – tightening) และแรงกดจะสม่ำเสมอตลอดชิ้นงาน เมื่อดึงยางขึ้นแรงกดบนยางจะเพิ่มขึ้นเพื่อกันไม่ให้ยางหลุดออก และจะต้องทำให้ยางขาดในส่วนของคอคอด โดยทดสอบชิ้นงาน 5-8 ชิ้นต่อหนึ่งตัวอย่างแล้วหาค่าเฉลี่ย

2. เครื่องเลเซอร์แกน สำหรับวัดระยะจุดที่ยางขาดพอดี

3. เครื่องวัดความหนาโดยใช้วัดความหนาแบบควบคุมความดัน

4. เครื่องตัดชิ้นยางเป็นรูปดัมเบล โดยใช้ดาย (die) C และการวัดขนาดเพื่อตัดจะต้องชัดเจน และตั้งฉากกับระนาบที่เกิดจากคมมีดที่ตัด โดยดายจะต้องคม ไม่มีรอยบิ่น เพื่อป้องกันไม่ให้ขอบยางที่ตัดเป็นริ้วลักษณะของชิ้นดัมเบลดังภาพประกอบ 3

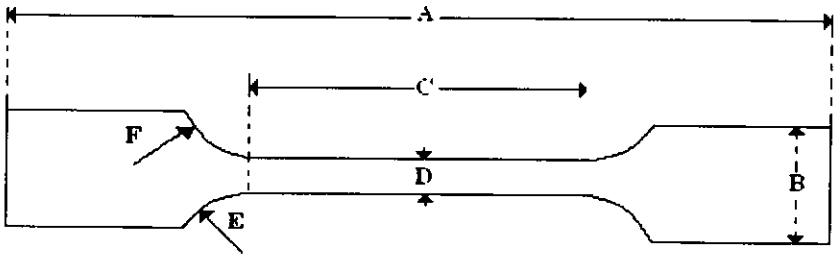

A : ความยาวทั้งหมด = 115 mm. D: ความกว้างส่วนที่คอดขนาน = 6.0 ± 0.4 mm.

B : ความกว้างปลาย = 25 ± 2 mm. E: Small radius = 14 ±1 mm

C: ความยาวส่วนคอดที่ขนาน = 33 ± 2 mm. F: Large radius = 25 ± 2 mm .

ภาพประกอบ 3 ชิ้นงานที่ใช้ทดสอบการดึงยาง

1.3.1 การตรียมแผ่นยางทดสอบ

1.3.1.1 แผ่นฟิล์มยางที่เตรียมจะต้องไม่มีฟองอากาศและสิ่งสกปรกอื่นๆอยู่ ซึ่งจะส่งผลต่อค่าความต้านทานต่อแรงดึงที่วัดได้

1.3.1.2 แผ่นฟิล์มยางที่ตัดเป็นรูปดัมเบล ควรมีความเรียบสม่ำเสมอ และมีความหนาไม่ต่ำกว่า 1.5 มิลลิเมตร

1.3.1.3 แผ่นฟิล์มยางมาติดแถบสะท้อนแสงบนยางรูปดัมเบลบริเวณตรงกลางของชิ้นตัวอย่างโดยติดให้ห่างกัน 2 เซนติเมตร

1.3.1.4 วัดความหนาของชิ้นตัวอย่างยาง 3 จุด คือ บริเวณตรงกลาง และตรงปลายของแถบสะท้อนแสงที่ติดอยู่ทั้ง สองแถบ แล้วใช้ค่าเฉลี่ยเป็นความหนาของชิ้นตัวอย่าง

1.3.1.5 เริ่มต้นการทดสอบด้วยเครื่องทดสอบสมบัติการดึงยืดโดยทำตามขั้นตอนดังนี้ เปิดเครื่องแล้วเข้าสู่โปรแกรม จากนั้นตั้งค่าที่จำเป็นได้แก่

LOAD..... N/mm^2

EXTENTION .....mm.

SPEED 500 mm/min

GAUGE LENGTH 20 mm.

1.3.1.6 วัดค่าความต้านทานต่อแรงดึง โมดูลัส (600%) และ ความสามารถในการยืดยางจนขาดโดยที่ค่าความต้านทานต่อแรงดึงและโมดูลัสจะขึ้นอยู่กับพื้นที่หน้าตัดของยางก่อนทำการทดลอง

1.4 วิธีทดสอบอัตราการบวม (swelling ratio) ของแผ่นยาง

1.4.1 ตัดยางเป็นรูปวงกลมโดยใช้ที่ตัดยางขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 3/4 นิ้ว จากนั้นนำไปวัดความหนา แล้วชั่งน้ำหนัก บันทึกค่าไว้

1.4.2 นำมาแช่ในตัวทำละลายโทลูอีน ใส่ไว้ในขวดรูปชมพู่ที่ปิดปากขวดสนิทเพื่อป้องกันการระเหยของโทลูอีน ทิ้งไว้เป็นเวลา 1 วัน แล้วนำชิ้นยางที่เกิดการบวมมาทำการซับด้วยกระดาษกรอง แล้วนำไปชั่งน้ำหนัก บันทึกค่าไว้

1.4.3 นำค่าน้ำหนักก่อนและหลังแช่ในตัวทำละลายโทลูอีนไปทำการหาอัตราส่วนการบวม (Q) ดังนี้

$$Q = \frac{V_2}{V_1} = 1 + (d_r / d_s)(W_2 / W_1) - (d_r / d_s)$$

v_1 คือ ปริมาตรของชิ้นยางก่อนแช่ในตัวทำละลาย

v_2 คือ ปริมาตรของชิ้นยางหลังแช่ในตัวทำละลาย

d_r คือ ความหนาแน่นของชิ้นยางก่อนแช่ในตัวทำละลาย

d_s คือ ความหนาแน่นของตัวทำละลาย

(โทลูอีนมีค่าเท่ากับ 0.867 g/cm^3)

w_1 คือ น้ำหนักของชิ้นยางก่อนแช่ในตัวทำละลาย

w_2 คือ น้ำหนักของชิ้นยางหลังแช่ในตัวทำละลาย

2. ศึกษาเปรียบเทียบ ชนิด และ ปริมาณที่เหมาะสมของน้ำตาล กับ ปริมาณที่เหมาะสมของ n-BA ต่อการวัลคาไนซ์น้ำยางที่อุณหภูมิต่างๆ ดำเนินการทดลองโดยใช้สารเคมี 3 ชนิดร่วมกัน คือ n-BA tBHPO และน้ำตาลอีกสามชนิดคือ น้ำตาลฟรุคโตส น้ำตาลกลูโคส และ น้ำตาลซูโครส โดยขั้นตอนนี้ ทำการศึกษาโดยวิธี Response Surface methodology (RSM) (George C. Derringer, 1986.) ซึ่งจะทำการหาสูตรที่ให้คุณสมบัติทางกายภาพที่ดีที่สุด โดยการแปรปริมาณของ n-BA และน้ำตาลไปพร้อมกันโดยไม่ต้องใช้จำนวนสูตรมากเกินไป และ บอกได้ถึงผลกระทบที่เกิดต่อสมบัติทางกายภาพเมื่อใช้ n-BA และน้ำตาลร่วมกันได้ ซึ่งจะดีกว่าการแปรปริมาณทีละตัว ที่ไม่สามารถบอกได้ (ปรีชา, 1992.) โดยเตรียมผสมน้ำยางตามสูตร โดยการคำนวณตามวิธี RSM ดังนี้

2.1 กำหนดจำนวนตัวแปรอิสระ และ ช่วงของตัวแปรที่จะทำการทดลอง โดยตัวแปรอิสระตัวแรกคือ น้ำตาล ตัวแปรอิสระตัวที่สอง คือ n-BA และช่วงของตัวแปรที่จะทำการทดลองโดยแปรปริมาณออกเป็น 5 ระดับดังนี้ น้ำตาลฟรุคโตส น้ำตาลกลูโคส และ n-BA ใช้ 1.0 1.5 2.0 2.5 และ 3.0 phr เหมือนกัน ส่วนน้ำตาลซูโครส และ n-BA ที่ใช้ร่วมกับน้ำตาลซูโครสใช้ 2.0 2.5 3.0 3.5 และ 4.0 phr

Central Library
Prince of Songkla University

2.2 คำนวณหา Scale of Variable (S) ดังนี้

$$S = \frac{\text{พิสัย(Range)}}{2\sqrt{2}}$$

พิสัย คือ ค่าสูงสุดของกลุ่มข้อมูล- ค่าต่ำสุดของกลุ่มข้อมูล พิสัยของน้ำตาล ฟรุคโตส กลูโคส ซูโครส และ n-BA คือ 2 phr

S สำหรับน้ำตาลตาลฟรุคโตส กลูโคส ซูโครส และ n-BA คือ 0.707

2.3 คำนวณหาปริมาณจริงของตัวแปร ดังนี้

ปริมาณจริง $= S \times$ รหัส(Code) + ค่ากลาง(Mean)

ค่ากลาง คือ ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด / จำนวนข้อมูลทั้งชุด

ค่ากลางของ น้ำตาลฟรุคโตส น้ำตาลกลูโคส และ n-BA คือ 2.0 phr ส่วนน้ำตาลซูโครส มีค่าเท่ากับ 3.0 phr และ n-BA ที่ใช้ร่วมกับ น้ำตาลซูโครส คือ 3.0 phr เช่นกัน

รหัส คือ ระดับของการแปรปริมาณของตัวแปรอิสระ มีค่า – a -1 0 +1 และ +a

โดย $a = 2^{k/4}$

k คือ จำนวนตัวแปรอิสระ

ดังนั้นค่า a คือ $2^{1/2}$ = 1.414 โดยมีรหัส ของการแปรปริมาณ 5 ระดับ คือ 1.1414 -1.414 1 0 -1

2.4 ทำการทดลองตามปริมาณจริงตามสูตรที่คำนวณได้ตามจำนวนของการทดลองดังนี้

ตารางที่ 2 สูตรน้ำยางแสดงอัตราส่วนระหว่างน้ำตาลฟรุคโตส กับ n-BA ในการเตรียมน้ำยางสำหรับการทำพรีวัลคาร์ไนซ์

ส่วนผสม	สูตรที่												
(phr)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
น้ำยาง	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
t-BHPO	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0
n-BA	1.3	2.7	1.3	2.7	2.0	2.0	3.0	1.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0
ฟรุคโตส	1.3	1.3	2.7	2.7	1.0	3.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0

ตารางที่ 3 สูตรน้ำยางแสดงอัตราส่วนระหว่างน้ำตาลกลูโคส กับ n-BA ในการเตรียมน้ำยางสำหรับการทำพรีวัลคาร์ไนซ์

ส่วนผสม	สูตรที่												
(phr)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
น้ำยาง	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
t-BHPO	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0
n-BA	1.3	2.7	1.3	2.7	2.0	2.0	3.0	1.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0
กลูโคส	1.3	1.3	2.7	2.7	1.0	3.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0

ตารางที่ 4 สูตรน้ำยางแสดงอัตราส่วนระหว่างน้ำตาลซูโครส กับ n-BA ในการเตรียมน้ำยางสำหรับการทำพรีวัลคาร์ไนซ์

ส่วนผสม	สูตรที่												
(phr)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
น้ำยาง	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
t-BHPO	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0
n-BA	2.3	3.7	2.3	3.7	3.0	3.0	4.0	2.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0
ซูโครส	2.3	2.3	3.7	3.7	2.0	4.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0

2.5 นำผลการทดลองที่ได้ไปคำนวณหาสัมประสิทธ์ของความสัมพันธ์ระหว่างสมบัติที่สนใจกับตัวแปรอิสระ (b_0 b_i b_{ii} b_{ij}) สำหรับการทดลองที่มี 2 ตัวแปรอิสระ

$b_0 = 0.2(T) + 0.1(A^2+B^2)$

$b_1 = 0.125(A)$

$b_2 = 0.125(B)$

$b_{11} = 0.125(A^2) + 0.01875\ (A^2+B^2)-0.1(T)$

$b_{22} = 0.125(B^2) + 0.01875\ (A^2+B^2)-0.1(T)$

$b_{12} = 0.125(AB)$

T คือ ผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนการทดลองกับผลการทดลองทั้งหมด

A คือ ผลรวมของผลคูณระหว่าง Code ของตัวแปร A กับผลการทดลองทั้งหมด

B คือ ผลรวมของผลคูณระหว่าง Code ของตัวแปร B กับผลการทดลองทั้งหมด

A^2 คือ ผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่าง Code ของตัวแปร A^2 กับผลการทดลอง

B^2 คือ ผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่าง Code ของตัวแปร B^2 กับผลการทดลอง

AB คือ ผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่าง Code ของตัวแปร AxCode ของตัวแปร B กับผลการทดลอง

2.6 คำนวณค่าทางสถิติ

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation , S.D)

$$S.D = \sqrt{\frac{\sum(x - \bar{x})^2}{n-1}}$$

Standard Error (S.E) คำนวณจาก

$$SE_{(bi)} = S.D\sqrt{0.125}$$

$$SE_{(bii)} = S.D\sqrt{0.125 + 0.01875}$$

$$SE_{(bj)} = S.D\sqrt{0.25}$$

2.7 สร้างสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสมบัติที่ต้องการกับตัวแปรที่ทำการศึกษา ซึ่งเป็นสมการ Multiple linear regression model (Robert M. Bethea, A et al., 1985) ดังนี้

$$Y = b_0 + \sum_{i=1}^{k} b_i x_i + \sum_{i=1}^{k} b_{ii} x_i^2 + \sum_{i=1}^{k} \sum_{j=1}^{k} b_{ij} x_i x_j$$

$$Y = b_0 + b_1 x_1 + b_2 x_2 + b_{11} x_1^2 + b_{22} x_2^2 + b_{12} x_1 x_2$$

Y คือ สมบัติที่สนใจ

X คือ รหัสของตัวแปรอิสระที่กำลังศึกษา

b คือ สัมประสิทธิ์ของตัวแปร ซึ่งเป็นตัวเทอมตัวเลขที่แสดงขนาดของผลกระทบที่เกิดจากตัวแปรแต่ละตัว อาจมีค่าเป็นบวกหรือลบ ขึ้นอยู่กับว่าตัวแปรนั้นส่งผลเชิงบวกหรือลบต่อสมบัติทางกายภาพ นั้น ๆ (Montgomerry Douglas C, 1999.)

k คือ จำนวนตัวแปรที่ทำการทดลอง

2.8 สร้างกราฟคอนทัวส์ (contour curve) โดยแทนค่าสมการด้วยรหัสของตัวแปรที่ค่าต่าง ๆ แล้วทำการทดลองเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของสมการ โดยเปรียบเทียบ การทดลองจริง กับ การคำนวณจาก RSM จากนั้นนำ กราฟคอนทัวส์มาออกสูตรยาง ให้มีคุณสมบัติต่าง ๆ ตามต้องการ

โดยการนำ กราฟคอนทัวส์ ของคุณสมบัติที่ต้องการ คือ ความทนแรงดึง ความยาวยืดเมื่อขาด อัตราส่วนการบวมของยางมาเขียนลงในกราฟรูปเดียวกัน แล้วแรเงาส่วนที่ให้สมบัติทางกายภาพที่ต้องการไว้ จะเหลือบริเวณที่ไม่ถูกแรเงาซึ่งจะเป็นส่วนที่มีสมบัติทางกายภาพ ไม่ตรงกับที่ต้องการ จากนั้นจึงเลือกจุดใด ๆ ในบริเวณที่ถูกแรเงาไปออกสูตร ซึ่งจะมีสมบัติทางกายภาพตรงกับที่ต้องการ และ จากนั้นนำไปทดสอบคุณสมบัติต่าง ๆ ด้วยวิธีการเดียวกัน

2.9 ทดลองเพื่อยืนยันผล (confirmtion) โดยการขยายสเกลของกราฟคอนทัวส์ ออกไป แล้วทำการทดลองเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของสมการ โดย เปรียบเทียบการทดลองจริง กับการคำนวณจาก RSM จนแน่ใจว่าอัตราส่วนของตัวแปรอิสระกับสมบัติที่เราสนใจเป็นจุดที่ดีที่สุดโดยในการทดลองจะทำการทดลองที่ 80 ^{o}C และ 90 ^{o}C ซึ่งทำการทดลองดังสูตรต่อไปนี้

ตารางที่ 5 สูตรน้ำยางที่มีปริมาณน้ำตาลฟรุคโตสต่างกันร่วมกับ n-BA/t-BHPO ในการเตรียมน้ำยาง สำหรับการทำพรีวัลคาร์ไนซ์เพื่อยืนยันผล

ส่วนผสม	สูตรที่															
(phr)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
น้ำยาง	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
t-BHPO	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0
n-BA	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0
ฟรุคโตส	0	0.2	0.4	0.6	0.8	1.0	1.2	1.4	1.6	1.8	2.0	2.2	2.4	2.6	2.8	3.0

ตารางที่ 6 สูตรน้ำยางที่มีปริมาณน้ำตาลกลูโคสต่างกันร่วมกับ n-BA/t-BHPO ในการเตรียมน้ำยางสำหรับการทำพรีวัลคาร์ไนซ์เพื่อยืนยันผล

ส่วนผสม	สูตรที่															
(phr)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
น้ำยาง	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
t-BHPO	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0
n-BA	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0
กลูโคส	0	0.2	0.4	0.6	0.8	1.0	1.2	1.4	1.6	1.8	2.0	2.2	2.4	2.6	2.8	3.0

3. ศึกษาสภาวะและปริมาณที่เหมาะสมของน้ำตาลซูโครสต่อการวัลคาไนซ์น้ำยางที่อุณหภูมิต่างๆ จากการทดลองที่ 2 น้ำตาลซูโครสไม่มีผลต่อการการวัลคาไนซ์น้ำยางเลยดังนั้นจึงต้องศึกษาสภาวะที่เหมาะสมที่มีผลต่อการวัลคาไนซ์น้ำยางโดยนำซูโครสมาทำการไฮโดรไลต์ (Hydrolyte) ที่อุณหภูมิห้อง โดยการแปรปริมาณน้ำตาลซูโครส พร้อมกับ n- BA ตามวิธีการในข้อที่ 2 แล้วละลายในน้ำกลั่นปริมาตร 10 มิลลิลิตร ทำการปรับค่า pH ของสารละลายให้เป็นกรดแล้วกวนด้วยเครื่องกวนแม่เหล็กเป็นเวลา 7 วัน โดยขณะที่ทำการกวนทิ้งไว้นั้นจะต้องคอยปรับค่า pH ของสารละลาย ให้เป็นกรดอยู่เสมอ หลังจากนั้นเมื่อครบกำหนดให้นำสารละลายน้ำตาลมาทำการปรับค่า pH ของสารละลายให้เป็นด่างแล้วทำการผสมตามสูตร (Donald Vote and Judith G. Vote, 1995) ทำการทดลองที่อุณหภูมิ 80 ^{o}C และ 90 ^{o}C โดยเตรียมสูตรดังตารางที่ 7 แล้วทำการทดลองเพื่อยืนยันผลตามสูตรในตารางที่ 8 ต่อไป

ตารางที่ 7 สูตรน้ำยางแสดงอัตราส่วนระหว่างน้ำตาลซูโครสหลังทำการไฮโดรไลต์ กับนอร์มัลบิวธิลอะไครเลต ในการเตรียมน้ำยางสำหรับการทำพรีวัลคาร์ไนซ์

ส่วนผสม	สูตรที่												
(phr)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
น้ำยาง	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
t-BHPO	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0
n-BA	2.3	3.7	2.3	3.7	3.0	3.0	4.0	2.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0
ซูโครส	2.3	2.3	3.7	3.7	2.0	4.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0

ตารางที่ 8 สูตรน้ำยางที่มีปริมาณน้ำตาลซูโครสต่างกันร่วมกับ n-BA/t-BHPO ในการเตรียมน้ำยางสำหรับการทำพรีวัลคาร์ไนซ์เพื่อยืนยันผล

ส่วนผสม	สูตรที่																	
(phr)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
น้ำยาง	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
t-BHPO	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0
n-BA	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0
ซูโครส	0	0.2	0.4	0.6	0.8	1.0	1.2	1.4	1.6	1.8	2.0	2.2	2.4	2.6	2.8	3.0	3.2	3.4

4. ศึกษาปริมาณที่เหมาะสมของนอร์มัลบิวธิลอะไครเลตต่อการวัลคาไนซ์น้ำยางที่อุณหภูมิ 90° C

ตารางที่ 9 สูตรน้ำยางที่มีปริมาณนอร์มัลบิวธิลอะไครเลตต่างกันร่วมกับ Fructose/t-BHPOในการเตรียมน้ำยางสำหรับการทำพรีวัลคาร์ไนซ์เพื่อยืนยันผล

ส่วนผสม	สูตรที่															
(phr)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
น้ำยาง	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
t-BHPO	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0
n-BA	0	0.2	0.4	0.6	0.8	1.0	1.2	1.4	1.6	1.8	2.0	2.2	2.4	2.6	2.8	3.0
ฟรุกโตส	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0

ตารางที่ 10 สูตรน้ำยางที่มีปริมาณ n- BA ต่างกันร่วมกับ Glucose/t-BHPO ในการเตรียมน้ำยางสำหรับการทำพรีวัลคาร์ไนซ์เพื่อยืนยันผล

ส่วนผสม	สูตรที่															
(phr)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
น้ำยาง	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
t-BHPO	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0
n-BA	0	0.2	0.4	0.6	0.8	1.0	1.2	1.4	1.6	1.8	2.0	2.2	2.4	2.6	2.8	3.0
กลูโคส	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0

ตารางที่ 11 สูตรน้ำยางที่มีปริมาณ n- BA ต่างกันร่วมกับ Sucrose/t-BHPO ในการเตรียมน้ำยางสำหรับการทำพรีวัลคาร์ไนซ์เพื่อยืนยันผล

ส่วนผสม	สูตรที่																	
(phr)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
น้ำยาง	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
t-BHPO	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0
n-BA	0	0.2	0.4	0.6	0.8	1.0	1.2	1.4	1.6	1.8	2.0	2.2	2.4	2.6	2.8	3.0	3.2	3.4
ซูโครส	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0

5. ศึกษาปริมาณที่เหมาะสมของ t-BHPO ต่อการวัลคาไนซ์น้ำยางที่อุณหภูมิ90°C

จากการทดลองที่ 2 และ 3 เมื่อให้ปริมาณของ t-BHPO คงที่พบว่าปริมาณที่เหมาะสมสำหรับ น้ำตาลฟรุคโตส และ น้ำตาลกลูโคสคือ 1.0 phr โดยใช้ n-BA 1.4 phr เท่ากัน ส่วนน้ำตาลซูโครสใช้ 2.0 phr และใช้ n-BA 3.0 phr ดังนั้นขั้นตอนต่อไปที่ทำการศึกษา คือ หาปริมาณที่เหมาะสมของ t-BHPO โดยการแปรปริมาณตั้งแต่ 0.0 – 4.0 phr พร้อมกับทำการทดลองการบ่มเร่ง (aging)โดยทำการอบในตู้อบที่อุณหภูมิ 70 ^{o} C เป็นเวลา 7 วัน ตามสูตร ดังตารางที่ 12, 13 และ ตารางที่ 14

ตารางที่12 สูตรน้ำยางที่มีปริมาณ t-BHPO ต่างกันร่วมกับ Fructose/n-BA

ส่วนผสม	สูตรที่						
(phr)	1	2	3	4	5	6	7
น้ำยาง	100	100	100	100	100	100	100
t-BHPO	0.0	0.5	1.0	1.5	2.0	2.5	3.0
n-BA	1.4	1.4	1.4	1.4	1.4	1.4	1.4
น้ำตาลฟรุคโตส	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0

ตารางที่ 13 สูตรน้ำยางที่มีปริมาณ t-BHPO ต่างกันร่วมกับ Glucose/n-BA

ส่วนผสม	สูตรที่						
(phr)	1	2	3	4	5	6	7
น้ำยาง	100	100	100	100	100	100	100
t-BHPO	0.0	0.5	1.0	1.5	2.0	2.5	3.0
n-BA	1.4	1.4	1.4	1.4	1.4	1.4	1.4
น้ำตาลกลูโคส	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0

ตารางที่ 14 สูตรน้ำยางที่มีปริมาณมีปริมาณ t-BHPO ต่างกันร่วมกับSucrose /n-BA

ส่วนผสม	สูตรที่								
(phr)	1	2	3	4	5	6	7	8	9
น้ำยาง	100	100	100	100	100	100	100	100	100
t-BHPO	0.0	0.5	1.0	1.5	2.0	2.5	3.0	3.5	4.0
n-BA	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0
น้ำตาลซูโครส	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0